

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απούλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2022.08.02 10:30:07 EEST, Η Γραμματέας: ΧΕΝΙ ΔΙΜΟΡΟΥΛΟΥ

Αριθμός απόφασης

8031 /2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγ
ΑΠ

Αποτελούμενο από τον Δικαστή Κωνσταντίνο Σπυράκο, Πρόεδρο Πρωτοδικών, και από τη γραμματέα Βασιλεία Κουκουζέλη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Ιανουαρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της εκκαλούσας: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» (ΤΡΑΠΕΖΑ ΓΙΟΥΡΟΜΠΙΑΝΚ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ) και διακριτικό τίτλο «EUROBANK» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ.8, με ΑΦΜ 996866969, και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και διακριτικό τίτλο «Eurobank Ergasias» λόγω διάσπασης της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της και σύσταση της ως άνω νέας ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της

1 2 3

Του εφεσίβλητου:
κατοίκου Αττικής, οδός με ΑΦΜ , ο
οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Μιχαήλ Κούβαρη.

Του κυρίως παρεμβαίνοντος : του υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΤΕ ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ» με έδρα την Αθήνα, όπως εκπροσωπείται νομίμως από την ειδική εκκαθαρίστρια αυτού ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΡQH Ενιαία Ειδική Εκκαθάριση Ανώνυμη Εταιρεία, Ειδικός Εκκαθαριστής Πιστωτικών Ιδρυμάτων» και το διακριτικό τίτλο «ΡQH Ενιαία Ειδική Εκκαθάριση Α.Ε.», η οποία εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, οδός Γραβιάς 3 και Γρανικού, και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 800721689, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της.

Η εκκαλούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 12.3.2019 έφεσή της κατά της υπ' αριθ. 8441/2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε επί της από 25.10.2013 αίτησης του εφεσίβλητου, που είχε κατατεθεί στη Γραμματεία του προαναφερθέντος πρωτοδίκου Δικαστηρίου με αριθ. έκθεσης κατάθεσης '2013, η δε παραπάνω έφεση κατατέθηκε στη Γραμματεία του άνω πρωτοδίκου Δικαστηρίου με αριθμό καταθ. 01/14.3.2019, σε τούτο δε το Δικαστήριο αντίγραφο αυτής με αριθ. έκθεσης κατάθεσης /1558/2019, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της έφεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με την από 25.10.2013 αίτησή του ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών (αρ. κατ. '013), ο αιτών (ήδη εφεσίβλητος), στρεφόμενος κατά των καθ' ων (ήδη εκκαλούσας και λοιπών καθ' ων η αίτηση), επικαλούμενος έλλειψη

εμπορικής ιδιότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς αυτούς ζητούσε τη ρύθμιση των οφειλών του με σκοπό την απαλλαγή του και την εξαίρεση της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση. Με την εκκαλούμενη απόφασή του, η οποία εκδόθηκε κατά την άνω αναφερόμενη διαδικασία, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, έκρινε την αίτηση παραδεκτή και νόμιμη και εν συνεχεία δέχθηκε αυτή ως ουσιαστικά βάσιμη, ρύθμισε τις οφειλές του αιτούντος, ορίζοντας, κατ'άρθρ. 8 παρ. 2 Ν.3869/2010, διάστημα πέντε ετών, κατά το οποίο ο αιτών πρέπει να καταβάλλει στις καθ' ων η αίτηση, σε ρύθμιση της οφειλής του, ποσό 150 ευρώ μηνιαίως, εξαίρεσε την κύρια κατοικία του από την εκποίηση κατ'άρθρ. 9 παρ. 2 του ίδιου νόμου, υποχρεώνοντας τον αιτούντα να καταβάλλει στους πιστωτές το ποσό των 27.105 ευρώ σε 120 μηνιαίες δόσεις, της πρώτης καταβλητέας μετά την ανωτέρω πενταετή ρύθμιση. Ήδη, κατά της εν λόγω απόφασης παραπονείται η εκκαλούσα – καθ'ης η αίτηση, με την κρινόμενη έφεσή της για τους αναφερόμενους σε αυτή λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και σε κακή εκτίμηση των αποδείξεων και, με βάση τα ανωτέρω, ζητά την εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης, ώστε να απορριφθεί η ανωτέρω αίτηση. Η κρινόμενη έφεση κατά της υπ' αριθμ. 8441/2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε επί της από 25.10.2013 αίτησης του εφεσίβλητου, που είχε κατατεθεί στη Γραμματεία του προαναφερθέντος πρωτόδικου Δικαστηρίου με αριθ. έκθεσης κατάθεσης 7207/2013 και εκδικάστηκε κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη, εφόσον οι διάδικοι δεν επικαλούνται, ούτε προκύπτει από κάποιο στοιχείο της δικογραφίας, ότι έλαβε χώρα επίδοση της εκκαλούμενης απόφασης, ενώ δεν παρήλθε διετία από τη δημοσίευσή της (άρθρα 495 επ., 511, 513, 516 παρ. 1, 517, 518 παρ. 2, 520 παρ. 1, 741, 760, 761, 762 ΚΠολΔ, 14 Ν. 3869/2010 ΚΠολΔ). Επομένως, φερόμενη νομίμως ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που είναι αρμόδιο για την εκδίκασή της (άρθρο 17Α ΚΠολΔ), πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο

των λόγων της (άρθρο 533 του ΚΠολΔ), κατά την ίδια διαδικασία που δίκασε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, δεδομένου ότι καταβλήθηκε για το παραδεκτό της άσκησης της κατ'άρθρ. 495 παρ. 3 ΚΠολΔ το νόμιμο παράβολο, με το 26449678895905130071 e-παράβολο, ενώ από τις 7468Στ'/16.12.2021, 7455Στ'/13.12.2021, 7453Στ'/ 13.12.2021, 7448Στ'/13.12.2021 και 7445Στ'/13.12.2021 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρώτοδικείο Αθηνών Νικολάου Σταυρόπουλου, προκύπτει ότι ακριβή αντίγραφα της κρινόμενης έφεσης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση για παράσταση κατά τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκαν στην εγγυήτρια υπέρ των δανείων του αιτούντος

και στις λοιπές διαδικασίες στην πρωτοβάθμια δίκη (ήτοι στις καθ'ων η αίτηση «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ υπό Ειδική Εκκαθάριση», «EOS MATRIX ΑΕ», «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ της ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» και «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.»), αντίστοιχα.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η ανώνυμη εταιρεία με επωνυμία «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΤΕ ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ», όπως εκπροσωπείται νομίμως από την ειδική εκκαθαρίστρια αυτού ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΡQH Ενιαία Ειδική Εκκαθάριση Ανώνυμη Εταιρεία, Ειδικός Εκκαθαριστής Πιστωτικών Ιδρυμάτων» άσκησε, με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου της που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και με τις νομίμως κατατεθείσες προτάσεις της, κύρια παρέμβαση και ζήτησε, να γίνει δεκτή η έφεση, να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη και να απορριφθεί η αίτηση, επικαλούμενη ως έννομο συμφέρον, ότι ορισμένες εκ των απαιτήσεων για τις οποίες αναγνωρίστηκε ως δικαιούχος τους η εκκαλούσα, ως καθολική διάδοχος της «Νέο Ταχυδρομικό Ταμειτήριο ΑΤΕ», στην πραγματικότητα δεν είχαν μεταβιβασθεί στην εταιρεία αυτή αλλά παρέμειναν στο παρεμβαίνον που τυγχάνει δικαιούχος τους. Η κύρια αυτή παρέμβαση, ωστόσο, ασκήθηκε απαράδεκτως το πρώτον ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, αφού σύμφωνα με το άρθρο 79 του ΚΠολΔ, ως αυτό τροποποιήθηκε με το ν. 4335/2015, η κύρια παρέμβαση δύναται να ασκηθεί στον πρώτο βαθμό, τα δε άρθρα 752 του ΚΠολΔ και 54 ΠτΚ καθορίζουν διαφορετικά μόνο τον τρόπο άσκησης της

παρεμβάσεως, ενώ ο χρόνος ασκήσεως αναζητείται με βάση τις διατάξεις του γενικού μέρους (άρ. 79 επ. ΚΠολΔ) [ορ. Κεραμέα, Κονδύλη, Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ, άρθ. 752, αριθμ. 1, σελ. 1493], πλην όμως δεν θα απορριφθεί, αλλά, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου και του αιτήματος της, η εν λόγω παρέμβαση, εκτιμάται ως, αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της εκκαλούσας, ως τέτοια δε ασκήθηκε αρμοδίως, παραδεκτώς και νομίμως κατ' άρθρα 225, 325, 80, 83, 741 και 752 παρ. 2 ΚΠολΔ στο παρόν αρμόδιο Δικαστήριο (ΕφΠατρ 1037/2003 ΑχΝομ 2004.306) και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, συνεκδικαζόμενη με την υπό κρίση έφεση κατ' άρθρο 246 ΚΠολΔ, αφού υπάγονται στην ίδια διαδικασία, διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης, ενώ επέρχεται και μείωση, των εξόδων.

Με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 ορίζεται ότι "φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβιβάσουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών αυτών και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής". Σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη, απαραίτητη προϋπόθεση για την υπαγωγή στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής του ν. 3869/2010 είναι ο οφειλέτης να έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του. Ο ν. 3869/2010 θεωρεί δεδομένη την έννοια του δόλου από τη γενική θεωρία του αστικού δικαίου. Στο πεδίο του τελευταίου ο δόλος, ως μορφή πταίσματος, προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 330 ΑΚ, με την οποία ορίζεται ότι "ο οφειλέτης ενέχεται, αν δεν ορίστηκε κάτι άλλο, για κάθε αθέτηση της υποχρέωσής του από δόλο ή αμέλεια, δική του ή των νόμιμων αντιπροσώπων του. Αμέλεια υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές". Η εν λόγω διάταξη θεσπίζει δύο μορφές πταίσματος, το δόλο και την αμέλεια. Ενώ όμως δίνει ορισμό της αμέλειας, τον προσδιορισμό του δόλου αφήνει στην επιστήμη και τη νομολογία. Η έννοια του δόλου, όπως

101

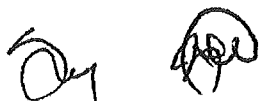
101

γίνεται δεκτή και στο πεδίο του αστικού δικαίου, συμπίπτει με εκείνη του άρθρου 27 παρ. 1 ΠΚ, που ορίζει ότι "με δόλο (με πρόθεση) πράττει όποιος θέλει την παραγωγή των περιστατικών που κατά το νόμο απαρτίζουν την έννοια κάποιας αξιόποινης πράξης επίσης όποιος γνωρίζει ότι με την πράξη του ενδέχεται να παραχθούν αυτά τα περιστατικά και το αποδέχεται". Η τελευταία αυτή διάταξη διακρίνει το δόλο σε άμεσο και ενδεχόμενο. Ορίζει δε ότι με άμεσο δόλο πράττει αυτός που "θέλει" την παραγωγή του εγκληματικού αποτελέσματος, καθώς και εκείνος που δεν επιδιώκει μεν αυτό, προβλέπει όμως ότι τούτο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της πράξης του και, παρά ταύτα, δεν αφίσταται αυτής. Αντίθετα, με ενδεχόμενο δόλο πράττει εκείνος που προβλέπει το εγκληματικό αποτέλεσμα ως δυνατή συνέπεια της πράξης του και το "αποδέχεται". Η διάταξη αυτή ισχύει και για τις ενοχές άλλων κλάδων του ενοχικού δικαίου και έτσι αποκτά γενικότερη σημασία που ξεπερνά το πλαίσιο της ευθύνης από προϋφιστάμενη ενοχή. Περαιτέρω, από τη διατύπωση της παρ. 1 εδάφ. α' του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 προκύπτει ότι το στοιχείο του δόλου αγάφεται στην "περιέλευση" του οφειλέτη σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμών. Επομένως, το στοιχείο του δόλου δύναται να συντρέχει, τόσο κατά τον χρόνο ανάληψης της οφειλής, όσο και κατά το χρόνο μετά την ανάληψη της τελευταίας. Ο δόλος πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο, είτε είναι αρχικός είτε είναι μεταγενέστερος. Το κρίσιμο ζήτημα είναι το περιεχόμενο του δόλου και όχι ο χρόνος που αυτός εκδηλώθηκε. Στην περίπτωση της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010, ο οφειλέτης ενεργεί δολίως όταν με τις πράξεις ή παραλείψεις του επιδιώκει την αδυναμία των πληρωμών του ή προβλέπει ότι οδηγείται σε αδυναμία πληρωμών και δεν αλλάζει συμπεριφορά, αποδεχόμενος το αποτέλεσμα αυτό. Ειδικότερα, πρόκειται για τον οφειλέτη εκείνον ο οποίος καρπούται οφέλη από την υπερχρέωσή του με την απόκτηση κινητών ή ακινήτων, πλην όμως είτε γνώριζε κατά την ανάληψη των χρεών ότι είναι αμφίβολη η εξυπηρέτησή τους είτε από αδικία του υπαιτιότητα βρέθηκε μεταγενέστερα σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών. Συνεπώς, η εξαιτίας του δόλου μόνιμη αδυναμία του οφειλέτη δεν είναι αναγκαίο να εμφανιστεί μετά την ανάληψη του χρέους αλλά

↓
Ση (R)

μπορεί να υπάρχει και κατά την ανάληψη αυτού, όταν δηλαδή ο οφειλέτης ήδη από την αρχή, αναλαμβάνοντας το χρέος, γνωρίζει ότι με βάση τα εισοδήματά του και τις εν γένει ανάγκες του δεν μπορεί να το εξυπηρετήσει. Περίπτωση ενδεχόμενου δόλου συντρέχει και όταν ο οφειλέτης συμφωνεί με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, προβλέποντας ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του με βάση τις υφιστάμενες ή ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, σε συνδυασμό με το ύψος των οφειλών του, θα τον οδηγήσει σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και όμως αποδέχεται το υποτέλεσμα αυτό. Αξίωση πρόσθετων στοιχείων για τη συγκρότηση του δόλου στο πρόσωπο του οφειλέτη κατά την ανάληψη του χρέους, όπως είναι η εξαπάτηση των υπαλλήλων του πιστωτικού ιδρύματος ή η παράλειψη του πιστωτικού ιδρύματος να προβεί στις αναγκαίες έρευνες της πιστοληπτικής ικανότητάς του δανειολήπτη, δεν ανταποκρίνεται στο πνεύμα του νόμου. Ο δόλος του οφειλέτη στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών χρεών του περιορίζεται στην πρόθεσή του και μόνο, δηλαδή σε ένα υποκειμενικό στοιχείο, χωρίς να είναι ανάγκη προσθήκης και άλλων αντικειμενικών στοιχείων όπως είναι η εξαπάτηση των υπαλλήλων του πιστωτικού ιδρύματος και η παράλειψη, από την πλευρά των τελευταίων, να ενεργήσουν την αναγκαία έρευνα, πριν χορηγήσουν την πίστωση, της πιστοληπτικής ικανότητάς του δανειολήπτη, πράγμα το οποίο, άλλωστε, δεν ανταποκρίνεται στο πνεύμα του νόμου (ΑΠ 515/2018, ΑΠ 65/2017, ΑΠ 951/2015, ΑΠ 1226/2014, ΤΝΠ Νόμος). Από το συνδυασμό των προαναφερόμενων συνάγεται ότι για να είναι ορισμένη και επομένως παραδεκτή, κατά το άρθρο 262 ΚΠολΔ, η ένσταση της πιστώτριας Τράπεζας ότι ο οφειλέτης περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων των προς αυτήν χρηματικών οφειλών από ενδεχόμενο δόλο, με την έννοια ότι συμφώνησε με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, παρότι πρόβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του, με βάση τις υφιστάμενες ή ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του

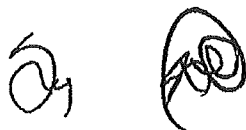
δυνατότητες, σε συνδυασμό με το ύψος των οφειλών του, θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό, πρέπει να αναφέρει: α) τα τραπεζικά προϊόντα που ο οφειλέτης συμφώνησε, το αρχικό και τελικό ύψος αυτών, β) το χρόνο που τα συμφώνησε, γ) τις οικονομικές δυνατότητες αυτού κατά το χρόνο δημιουργίας των οφειλών ή τις ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, καθώς και δ) ότι, με βάση τα ως άνω οικονομικά δεδομένα, πρόβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό (ΑΠ 59/2021, ΑΠ 1174/2019, ΑΠ 515/2018, ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω κατά το άρθρο 522 του ΚΠολΔ, με την άσκηση της έφεσης η υπόθεση μεταβιβάζεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο/μέσα στα όρια που καθορίζονται με την έφεση και τους πρόσθετους λόγους. Η διάταξη αυτή ρυθμίζει ειδικώς, σε σχέση με την έφεση, την καθιερούμενη από το άρθρο 106 του ΚΠολΔ γενική αρχή της διάθεσης, σύμφωνα με την οποία το δικαστήριο ενεργεί μόνον ύστερα από αίτηση διαδίκου/και αποφασίζει με βάση τους πραγματικούς ισχυρισμούς που προτείνουν και αποδεικνύουν οι διάδικοι και τις αιτήσεις που υποβάλλουν, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά. Το αίτημα συνεπώς της έφεσης και οι λόγοι αυτής, που το στηρίζουν, οριοθετούν το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα της έφεσης. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, για να αποφασίσει, αν πρέπει ή όχι να εξαφανίσει την εκκαλούμενη απόφαση, είναι υποχρεωμένο να περιοριστεί στην έρευνα μόνον των παραπόνων που διατυπώνονται με τους λόγους της έφεσης ή τους πρόσθετους λόγους και των ισχυρισμών που, ως υπεράσπιση κατά των λόγων αυτών, προβάλλει, σύμφωνα με το άρθρο 527 αριθμ. 1 του ΚΠολΔ ο εφεσίβλητος, καθώς και εκείνων των ζητημάτων, η έρευνα των οποίων προηγείται, ως αναγκαίο προαπαιτούμενο για να ληφθεί απόφαση σε σχέση με τα παράπονα που διατυπώνονται με τους λόγους έφεσης και τα οποία κατά νόμο εξετάζει αυτεπαγγέλτως το δικαστήριο, όπως είναι το ορισμένο ή η νομική βασιμότητα της αγωγής ή της ένστασης, που αυτεπαγγέλτως τα εξετάζει το εφετείο στην περίπτωση που με την έφεση διατυπώνονται παράπονα μόνον για την κρίση ως προς την ουσιαστική βασιμότητα αυτών

(ΑΠ 248/2019, ΑΠ 470/2018, ΑΠ 781/2017, ΑΠ 226/2016, ΑΠ 845/2011, ΑΠ 279/2010, ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκειμένη περίπτωση η εκκαλούσα, προέβαλε πρωτοδικώς ένσταση περί δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμής, ζητώντας την απόρριψη της αίτησής του, την οποία ένσταση εξειδίκευσε με τις προτάσεις της, αυτολεξεί, ως ακολούθως : «Όπως αναφέρεται στην κρινομένη αίτηση του αντιδίκου το συνολικό ύψος των δανειακών του υποχρεώσεων , ανέρχεται στο ποσό των Ευρώ 189.000 περίπου, εκ των οποίων ποσό 44.000 Ευρώ αφορά περίπου σε καταναλωτικά δάνεια και πιστωτικές κάρτες με τα γνωστά σε όλους υψηλά επιτόκια. Το ανωτέρω συνολικό ποσό δανειακών οφειλών παρίσταται ιδιαίτερα υψηλό και παντελώς αναντίστοιχο προς τις περιγραφόμενες στην κρινομένη αίτηση εισοδηματικές δυνατότητες του αντιδίκου , την κοινωνική του θέση και τις ανάγκες διαβίωσής του , σε βαθμό τέτοιο που καθιστούν προφανές το γεγονός ότι ο αντιδίκος οδηγήθηκε συνειδητά στην υπερχρέωση γνωρίζοντας εξαρχής ότι ουδέποτε θα είχε τη δυνατότητα εξοφλήσεως των δανειακών του οφειλών . Συνεπώς περιήλθε με δόλο τόσο στην κατάσταση υπερχρέωσης , όσο και στην κατάσταση αδυναμίας πληρωμής και ως εκ τούτου απορριπτέα είναι η κρινομένη αίτησή του .». Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο απέρριψε την παραπάνω ένσταση ως ουσιαστικά αβάσιμη, κρίνοντας, κατ' αποτέλεσμα, ορθά, καθώς, σύμφωνα με όσα αναλυτικά εκτίθενται στην παρατεθείσα μείζονα σκέψη, η προβληθείσα ένσταση, με το ανωτέρω περιεχόμενο, θα έπρεπε να είχε απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας, αφού η ενιστάμενη παρέλειψε να παραθέσει κατά την προβολή της το αρχικό και τελικό ύψος των τραπεζικών προϊόντων που έλαβε ο οφειλέτης, τον χρόνο που τα συμφώνησε και κυρίως τις οικονομικές δυνατότητές του κατά το χρόνο αυτό (ή τις ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες), ώστε, με βάση τα δεδομένα αυτά, να καταστεί δυνατόν να κριθεί, αν προέβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο δανεισμός του θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό. Με τους δύο λόγους της κρινομένης έφεσης, παραπονείται η εκκαλούσα

για την απόρριψη της παραπάνω ένστασής της, το περιεχόμενο της οποίας επιχειρεί να βελτιώσει με τα παρατιθέμενα στο δικόγραφο της έφεσης στοιχεία. Παρά την επίκληση ορισμένων επιπλέον στοιχείων σε σχέση με τα πρωτοδίκως επικληθέντα, και πάλι δεν κατέστησε την ένστασή της ορισμένη καθόσον και πάλι δεν παρέθεσε το αρχικό και τελικό ύψος των τραπεζικών προϊόντων που έλαβε ο οφειλέτης, τον χρόνο που τα συμφώνησε και κυρίως τις οικονομικές δυνατότητές του κατά το χρόνο αυτό (ή τις ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες), κατά τα ανωτέρω. Πέραν αυτών και σε κάθε περίπτωση, όπως αποδείχθηκε, από τη χωρίς όρκο κατάθεση του αιτούντος, που νομότυπα εξετάστηκε στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού, τα έγγραφα που μετ' επικλήσεως προσκομίζονται από τους διαδίκους, από τα διδάγματα της κοινής πείρας και της λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), σε συνδυασμό και με την αυτεπάγγελτη έρευνα των γεγονότων (άρθρο 744 ΚΠολΔ), αποδείχθηκε ότι ο αιτών, βρέθηκε από το 2012 σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να ικανοποιήσει τις οφειλές του προς τις πιστώτριες χωρίς δόλο, εξαιτίας της συρρίκνωσης των εισοδημάτων του, που επήλθε ως αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης που έπληξε σοβαρά τον κλάδο των αυτοκινητιστών, σε συνδυασμό με την αύξηση των οικογενειακών του δαπανών λόγω των σπουδών των τέκνων του και καρδιολογικού προβλήματος που αντιμετωπίζει (υπέστη για τρίτη φορά έμφραγμα το 2011), καταστάσεις εκτός της σφαίρας επιρροής του, ενώ πριν την ανάληψη των δανειακών του υποχρεώσεων, διέθετε σταθερό και επαρκές για την ικανοποίησή τους ατομικό και οικογενειακό εισόδημα. Επομένως αμφότεροι οι λόγοι της έφεσης πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμοι. Κατ' ακολουθία, η έφεση και η πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμες. Δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010, η οποία τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη, ενώ το παράβολο άσκησης της έφεσης, μετά την απόρριψή της πρέπει να εισαχθεί στο Δημόσιο Ταμείο (αρ. 495 παρ. 3 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την έφεση και την προφορικώς ασκηθείσα πρόσθετη παρέμβαση, αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** κατ' ουσίαν την έφεση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή του παραβόλου ασκήσεως της έφεσης στο Δημόσιο Ταμείο.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 28/7/..... 2022 απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

1000

1000

10